

Min dag i coronatider

Benedikta Lagervret, turistguide och frivillig medarbetare vid Röda korsets stödtelefon.

En liten bakgrundsinformation till min nuvarande situation innan jag beskriver nuet i dessa extraordinära tider. Jag arbetar som Stockholmsguide, en verksamhet som är direkt bunden till turistsäsongen. Denna börjar numera redan i mars, när de första modiga bussturister kommer till Stockholm som sista stopp, efter en 5 dagars rundresa i Baltikum och Finland. Den är mycket efterlängtdad hos guidekollegor – denna känsla att vara igång igen!

Stockholm under våren är det vackraste man kan tänka sig och det är inte svårt att förmedla till våra besökare från hela världen.

Men med den pågående situationen, som är i ständig förändring, vet ingen av oss när eller om vi, som är en del i den långa kedja som utgör turistbranschen, kommer att jobba igen. Det ekonomiska läget för oss, mestadels småföretagare eller egenanställda, är minst sagt osäkert.

Jag sitter alltså i någon slags vänteläge medan livet bara fortgår. Men vardagen kräver mina insatser och det är jag väldigt glad över. Det ska ordnas och sorteras på skrivbordet. Hunden ska ut. Långa promenader för både hennes och för min skull. Det ska tvättas och städas. Balkongen får göras fint för påsken (frosttåliga blommor?). Matlagning gillar jag och min man äter fortfarande gärna det jag troller fram. Det låter väldigt normalt och det är det också. Jag trivs med fasta strukturer (mitt tyska arv!)

Jag håller kontakt med våra barn, mina syskon och vänner. Vår son jobbar i Sydafrika, han befinner sig just nu i en "shut down" och hanterar situationen väldigt bra. Vår dotter bor och arbetar i Stockholm. Hon har mycket kontakt med andra människor och vi är lite extra försiktiga i umgänget med henne. Alla mår dock fortfarande bra. Tack och lov!

Sedan många år är jag en del av Röda korsets häktesbesökargrupp. Det är ett krävande och väldigt givande uppdrag, men som vi inte får utföra i nuläget. Så förfrågan om jag ville ställa upp som frivillig på Röda korsets stödtelefon kom mycket lämpligt. För att man ska lära sig grunderna i den psykologiska första hjälpen erbjuder Röda korset ett antal utbildningar på sin hemsida, samt annan relevant information. Vi är ett antal volontärer som jobbar i ett löpande schema. Varje pass är på två timmar och både inleds och avslutas med ett möte via videolänk. Röda korsets kontaktperson är mån om att besvara våra frågor och man förser oss med uppdaterad information och hänvisningar till andra stödlinjer.

Telefonlinjen kallas också för "orosteleson" och det är en bra beskrivning. De flesta som ringer oss känner stor oro inför den nuvarande situationen som förändras hela tiden. Rädslan att smittas, oro för familjen, de äldre, oftast isolerade anhöriga. Men också ångesten inför en eskalerande situation.

För mig som troende katolik är det svårt att inte kunna gå till kyrkan, delta vid gudstjänsterna och kunna ta emot sakramenten. Men det är en nyttig och bra erfarenhet att inte ta allt detta för en självklarhet. Nu gäller det att förbli aktiv – genom internet som erbjuder ett stort utbud av mässor och gudstjänster!

Jag försöker förstärka mitt andliga liv genom bön. Rosenkransen har blivit en god vän under många år. Just nu känner jag en stark nödvändighet att be för alla som dör ensamma, utan sina familjer och utan något andligt bistånd. Det är hjärtskärande att läsa om Italien och prästerna som bokstavligen har givit sina liv för de sjuka.

Men det inger också hopp. Och det känner jag just nu. Inför en osäker framtid med många prövningar som jag inte har en aning om just nu – vet jag att Gud aldrig, aldrig lämnar oss.